

kestilfælde. Jeg har nok hørt, at man har villet paastaa det modsatte, men jeg tror ikke, at det har været for Alvor. Saa vilde Parodien blive for iøjnefaldende, naar man for nogle Aar siden mente, at hele Landbrugsforsikringen kunde klares med saadan noget som 40 Øre pr. Td. Hartkorn aarlig. Hvis Landbruget havde langt de fleste Ulykkestilfælde, tror jeg rigtignok, at man vilde gaa aldeles fallit med et Beløb paa 40 Øre pr. Td. Hartkorn. Kunde det løse Spørgsmaalet, er jeg overbevist om, at ingen Hartkornsejer i hele Landet i Virkeligheden vilde sige noget synderligt imod, at man gik den Vej. Men vi turde dog maaske være enige om, at dette ikke lader sig gøre. I det hele taget forekommer det mig, at den saa overordentlig udførlige Kritik, der nu er fremkommen — jeg ved ikke, om det er 20 eller 30 Behandlinger, dette Emne har været underkastet i dette Ting, langt oppe i Tallene ere vi i alt Fald —, egentlig kun har udmærket sig ved at være helt igennem negativ. Jeg har ikke hørt et eneste Ord, der egentlig kan siges at gaa i Retning af positiv Kritik, hvormed jeg mener en Kritik, der siger: det og det er galt, men gør saadan og saadan, saa bliver det bedre. Det bekræfter min Overbevisning om, at det, man vil, er, at man *ikke* vil have Loven, i alt Fald ikke i den Form, hvori den nu foreligger, eller bygget paa det Princip, hvorpaa den nu hviler. Man har blandt andet ogsaa sagt, navnlig har det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) sagt det i meget stærke Ord, at det var de her i Landet bedst stillede Arbejdere, man hjalp, medens man lod de allerdaarligst stillede uden Hjælp. Er nu det ærede Medlem saa sikker paa det? (*Sloth*: Ja!) Ja, naar jeg faar det bekræftet paa staaende Fod, maa jeg jo tro det. Uagtet jeg i mangt og meget er enig med det ærede Medlem, er jeg slet ikke enig med ham heri. Jeg turde maaske have en vis Berettigelse til at tale med om dette Spørgsmaal, da der ikke er ret mange her i Landet, der som Privatmand i en saa lang Aarrække har haft saa mange Mennesker forsikrede som jeg, og jeg tror at kende deres økonomiske Vilkaar ret godt. Det er jo ikke alene Bygningshaandværkere, deres Hjælpere og Hjælpers Hjælpere, der komme ind under Loven, men ogsaa alle disse mange Tusinde Arbejdere, der ernære sig ved groft Jordarbejde, ved Havne- og Jæraneanlæg osv. Maa jeg nu spørge det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds, om han virkelig tror,

at Hovedparten af vore almindelige Jærnbaneanarbejdere og løse Arbejdere hører til de bedst stillede Arbejdere? Tror det ærede Medlem ikke, at en stor Del af vore Landarbejdere i Virkeligheden ere langt bedre stillede? Hvis han ikke tror det, er det Bevis paa, at han ikke ved, hvorledes Forholdene ere. Jeg har i en lang Aarrække følt det som min Pligt efter Evne at hjælpe til at drage Omsorg for de ulykkelige Stakler, der uden at eje noget andet end deres legemlige Kraft mister denne helt eller delvis ved et Ulykkestilfælde. Mine Bestræbelser herfor vil jeg ingen Sinde slippe, hvad enten det lykkes at naa til et Resultat paa det Grundlag, vi nu ere inde paa, eller ikke. Jeg skal ikke blive træt af efter de Evner, der ere givne mig, at medvirke til et saadant Resultat.

Det er blevet sagt af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), at naar dette Forslag blev til Lov, vilde den blive en Krigslov. Den vilde give en positiv Anvisning til Kamp mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne. Hvorfra ved det ærede Medlem det saa sikkert? Han siger, at det ikke bliver den enkelte Arbejder og den enkelte Arbejdsgiver, der kommer til at kævles, men Organisationerne, og derved vilde det blive saa og saa meget farligere. Hvad ved det ærede Medlem egentlig derom? Kommer det ikke til syvende og sidst an paa, hvad Organisationerne ville? Og disse have dog andet og mere at rette sig efter end et Diktamen fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds. Jeg tror aldeles bestemt, at Loven ikke vil give Anledning til Krig eller Kamp. Og selv om den paa enkelte Punkter og til enkelte Tider skulde give Anledning til Meningsforskelligheder mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer, have disse Organisationer gentagne Gange vist, at de meget vel ved mindelig Forhandling hinanden imellem kunne bringe en Sag til Ende, selv om der var ret store Dissenser, uden at behøve at rejse nogen Krig. Jeg er fuldt overbevist om, at dette Lovforslag, hvis det bliver til Lov, ikke vil have denne Virkning. Jeg tror langt snarere, at det vil have den Virkning, at det vil fjerne de smaa Pikanterier, der af og til ville opstaa mellem de Arbejdere, der allerede ere forsørgede, og det er jo ganske rigtigt et ret betydeligt Antal, jeg antager, at det er 50—60,000, der i dette Øjeblik ere forsikrede her i Landet. Der opstaar jo ikke saa sjældent saadanne Pikanterier og smaa Stridigheder mellem de tilskade-